

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 483. Quibus modis pignus solvatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

Sylv. v. pignus num. 13. juxta dicta supra. Quarta ut repararet damnum, quod creditori ratione pignoris illatum ex culpa saltem levi; V. g. si pro pignore servum dedit, quem scivit esse furem, & is aliquid creditori abstulit. l. 3. § 31. de pignor. act.

Quest. 483. Quibus modis pignus solvatur?

1. Resp. primò solvitur ratione debiti principalis ipso jure; dum nimirum ipsum debitum extinctum, vel quavis ratione obligatio ejus finita; V. g. per rei debitam naturalem & actualem præstationem seu solutionem, vel aliam satisfactionem solutioni æquivalentem. Sublato enim principali, pignus tanquam accessorium subsistere nequit. l. 43. ff. de solut. modò tamen totum debitum exsolutum, aut eo nomine in totum satisfactum. l. 9. § 3. ff. de pignor. act. cum pignoris causa sit individua. l. 1. § 2. C. si unus ex plur. & nemo invitus particularem solutionem admittere teneatur. Unde, si vel minima pars debiti principalis remaneat, totum pignus obligatum manet. l. 6. C. de pign. distr. Merlin, de pign. l. 4. tit. 1. quest. 1. § 4. Franzk, in ff. quib. mod. pign. solv. num. 14. Lauterbach ibidem §. 2. Muller. eod. tit. ib. § 0. Perinde autem est, an solutio fiat ab ipso debitore, an ab ejus procuratore seu negotiorum gestore, vel etiam ab alio tertio, etiam ignorante vel invito debitore. l. 40. ff. de solut. Muller. Lauterbach. LL. cit. cum liceat etiam ignorantis & inviti conditionem meliorem facere. l. 23. § 50. ff. eod. § l. 39. ff. de negotior gestor. uti etiam perinde est, utrum solutio fiat ipsi creditori, an alii, qui loco illius solutionem acceptare potest; qualis quandoque etiam est creditor creditoris, l. solutum §. 5. ff. de pignor. act. quo facto quisunque possessor rei obligata, sive justus, sive injustus creditorem hypothecariæ agentem repellere potest. l. 12. §. 1. ff. h. t. Muller. loc. cit. Lauterbach §. 3. Per factam quoque solutionem seu satisfactionem æquivalentem variè extinguitur pignus, puta, per acceptilationem l. 5. ff. quib. mod. pig. solv. l. 11. ff. de pignor. act. utpote quæ est imaginaria solutio facta per interrogationem & responsionem ut: habesne acceptum, quòd per stipulationem tibi promisi vel debui: & respondes: habeo, & acceptum fero: & jam perinde habeo, ac si accepissem à te per veram solutionem; ac ita non minùs per acceptipilationem quàm per veram solutionem tollitur obligatio. Idque etiam jure gentium, quo introducta acceptipilatio, & propter pactum, quod includit. Ita Schardius in lexico hoc verb. item per novationem, intellige voluntariam, non necessariam. Muller. loc. cit. Lit. v. Lauterbach. loc. cit. §. 4. Merlin. de pignor. l. 5. tit. 1. quest. 30. § 32. juxta l. 29. ff. de novat. est autem novatio in genere prioris debiti in aliam obligationem vel civilem vel naturalem transfusio, aliàs translatio. Fitque per litis contestationem, vel voluntariam, dum nimirum Titius pro Cajò debitore suo convento sese offert, & litem cum Seio contestatur: vel necessariam, sic dictam, quia judicium redditur in invitum, dum nimirum litem cum meo debitore contestor ita Schard. in lexico. v. novatio quem vide. Item per confusionem, dum nimirum creditor fit dominus rei oppignoratae. Lauterbach loc. cit. citatis quam plurimis LL. V. g. dum creditor fit hæres debitoris, ad eun-

R. P. Leuw. Jur. Can. Lib. III.

do hæreditatem plenè & irrevocabiliter ut Muller. loc. cit. Lit. d. quem vide id ulterius subdidentem. Item per dationem in solutum, modò tamen id fiat consentiente creditore, uti id ipsum in aliis quoque satisfactionibus notandum. Lauterbach §. 4. Item per adjudicationem pignoris. item ad hos modos ipso jure solventes spectat solennis & legitima debiti oblatio, obsignatio & depositio. Arg. l. 6. ff. h. t. l. 19. C. de usur. l. fin. C. de luit. pignor. l. 20. C. de pignor. & ibi. Beyma Carpz. l. 5. resp. 99. Muller. loc. cit. Lauterbach §. 5. dicens communem & veritati magis propinquam per l. 9. C. de solut. uti vocabulum liberationis simpliciter ponitur; qualiter non dicitur quis liberari simpliciter ope exceptionis. contra Bachov. de pign. l. 5. c. 1. num. 2. Donell. & c. existimantes per talem depositionem ipso jure non tolli obligationem & actionem, sed ope solùm exceptionis; ope autem solutionis fit resolutio pignoris, & actio quasi Serviana eliditur, sive pignus sit legale sive conventionale, si debitum principale per pactum de non petendo remittitur, sive pactum hoc sit expressum, sive tacitum, ut dum creditor chirographum reddidit debitori; sive sit pactum reale, sive personale, modò ratione pignoris sit utile ac legitimum ac perpetuum, debitori pariat exceptionem pactum siquidem, ne intra tempus certum petatur, non retinet obligationem nec actionem pignoris persecutoriam ita Muller. loc. cit. Lit. z. Lauterbach §. 6. ita quoque ope exceptionis fit resolutio, si debitor à Judice fuit absolutus, et si per sententiam iniquam. iidem LL. cit. per l. 13. ff. quib. mod. pign. solv. licet enim verus debitor per imprudentiam Judicis fuerit absolutus, naturaliter obligatus permaneat. l. 60. ff. de condit. jud. & ex quibus causis naturalis obligatio consistit, pignus perseverare dicatur. l. 14. §. 1. ff. de pign. hic tamen effectus quòd ad pignus impeditur ob autoritatem rei judicatæ per specialem legis dispositionem. cit. l. 13. & pignus invalidum redditur. Muller. Lauterbach. LL. cit. Franzk. ad h. t. num. 45. Sic quoque ope exceptionis solvitur pignus, & tutus est debitor, si deferente creditore, debitor juraverit se nihil debere, aut rem hypothecæ non esse obligatam. cit. l. 13. §. 1. §. fin. ff. h. t. l. 40. ff. de jurejur. Franzk. loc. cit. num. 51. Muller. & Lauterbach. LL. cit.

2. Resp. secundò solvitur pignus ratione sui ipsius ex modo inita conventionis. Primò, dum pignus datum & acceptum ad certum tempus. Secundò voluntate solius creditoris, dum is pignus remittit expressè per pactum in hanc rem conceptum, vel tacitè; quo tamen factò jus, quod habebat in pignore, non verò debitum principale remissum censetur; non enim sublato accessorio perimitur principale. Merlin. l. 5. tit. 1. quest. 23. Lauterbach. h. t. §. 7. Muller. ib. 49. Lit. b. Item dum creditor consentit (intellige, sive expressè, nimirum verbis vel literis, sive tacitè, faciendò aliquid, ex quo consensus ille elici possit; V. g. subscribendo instrumentum alienationis, modò in subscribendo non sit deceptus Lauterbach. Muller. LL. cit.) in alienationem pignoris à debitore factam. l. 4. §. 1. l. 7. ff. h. t. l. 10. C. de remiss. pign. non tamen præjudicante ei scientiâ & taciturnitate, cum hic in dubio præsumatur passus dictam venditionem; eò quòd sciebat jus pignoris ubique sibi durare juxta l. 18. §. 15. h. t. Muller. l. c. Lit. v. Lauterbach §. 7. nisi tamen, ut Lauterbach.

hæc taciturnitas accideret in causa privilegiata, vel esset publico programmate de venditione admonitus. De cætero, ut talis alienatio pignoris operetur extinctionem juris, quod habet creditor in illo, requiritur ex parte dicti consensus, ut creditor consentiens sit habilis seu habeat liberam rerum suarum administrationem seu dispositionem. Unde excluduntur Pupilli, furiosi & similes. Item ut sit simplex, nimirum præbitus purè, nullâ adjecta mentione de reservando sibi jure pignoris. Muller. Lauterbach. LL. cit. Ex parte verò alienationis, ut ea sit voluntati creditoris accommodata, actu secuta, vera, non ficta & simulata, ita ut, si vel unum ex his requisitis deficiat, jus pignoris non solvatur, ut iidem. Si verò res oppignorata rite alienata postmodum ex alio titulo redeat ad debitorem, pignus ex post facto non reviviscit, seu res non recidit in hypothecam, etsi ea fuisset generaliter seu omnium bonorum etiam futurorum constituta. L. fin. C. de remiss. pignor. & ibi Perez. num. 4. Lauterbach. §. 8. Muller. l. c. Quod dictum est de consentiente creditore in alienationem, idem dicendum de consensu illius in ultionem rei sibi oppignoratae alteri cuidam factam oppignorationem, ita ut ipso hoc suo facto competens sibi jus pignoris remississe & amisisse censeatur. per l. 9. §. 1. & l. 12. ff. quib. mod. pign. solv. quam sententiam tanquam de jure veriorum sectantur.

Lauterbach. §. 2. Muller. loc. cit. lit. §. citatis pro ea Bartol. in l. 12. §. 4. ff. qui pot. in pign. Speculat. ad rub. de oblig. & solut. vers. item cum debitor. Franzk. h. t. a. num. 110. Bachov. de pign. l. 5. c. 8. & aliis. Quamvis dicant contrariam sententiam obtinere in foro Saxonico.

3. Resp. tertio: Solvitur pignus ratione sui ipsius, casu nimirum rei oppignoratae (etiam incorporea. V. g. usufructus, dum hic in pignus datus. l. 8. ff. h. t. Muller. loc. cit. lit. i. Lauterbach. loc. cit. §. 10.) interitu, intellige totali, ita ut si pars illius remaneat, ea in pignus duret. V. g. in area consumptis ædibus. l. 21. ff. de pignor. act. l. 29. §. 2. l. 16. §. de pignorat. AA. iidem LL. cit. uti etiam in mutatione aliquali in ea facta non extinguitur. V. g. Si area obligata ædes impendantur; quo casu ædes simul sunt obligatae. cit. l. 16. §. 2. & magis aucta censetur hypotheca. Muller. lit. u. & lit. x. Lauterbach. loc. cit. Secus si per mutationem plenè nova species inducta. l. 18. §. 2. ff. de pign. act. Metlin. l. 5. tit. 1. quest. 34. Lauterbach. loc. cit. Muller. loc. cit. Exemplificans hoc ipsum: ut si ex arboribus oppignoratis fiat navis, ex lana vestis, ex marmore statua. Item extinguitur pignus, extincto jure, quod debitor in re oppignorata habet. V. g. dum debitor emphyteuta amittit emphyteusim. l. 31. ff. de pign. l. 54. ff. de reg. jur.

CAPUT TERTIUM.

De Cautionibus.

Quest. 484. Cautio in genere quid sit, & qualiter dividatur?

1. **R** Esp. ad primum: Est satisfactio, per quam adversarium securum reddimus. Franzk. ad tit. qui satisfacere coguntur. num. 3. Lauterbach. ibidem. num. 2. Fit quatuor modis: per fidejussores, pignora, juramentum, nudam promissionem. Unde

2. Resp. ad secundum: Dividitur primò ratione modi, quo præstatur, in fidejussoriam, quæ fit datis fidejussoribus, quæ & dicitur satisfactio in specie. l. 1. ff. qui satisfacere cog. Unde & quando in jure requiritur expressè satisfactio, intelligitur cautio fidejussoria, & non sufficit cautio alia. V. g. pignoratitia juxta cit. l. 1. & l. 7. de prætor. stipulat. in pignoratitiam, quæ fit oblato pignore. Quæ, uti & præcedens, dicitur cautio idonea vel sufficiens; quotiescunque enim in jure requiritur cautio idonea vel sufficiens, per fidejussores vel pignora cavere debet. juxta l. 4. de fideicommiss. libert. Lauterbach. loc. cit. In juratoriam, quæ fit præstito juramento, vel ad instantiam partis, & adhibetur & sufficit, etiam dum jura requirunt idoneam, si quis ob paupertatem aliamve causam hic & nunc idoneam præstare nequit, & jurans cæteroquin dignoscitur esse probatæ fidei & bonæ opinionis. Abb. in c. questioni. in fin. de appell. Fagn. in c. Odoardus. de solut. num. 69. Laym. l. 1. tr. .c. 2. n. 8. Sylv. v. absolutio. 3. num. 3. Et in promissoriam, quæ non est, nisi nuda promissio, unde & simplex cautio dicitur. l. 3. C. de V. S. & quoties in jure sine addito cautio requiritur, hæc intelligitur & sufficit. quamvis etiam Muller. ad ff. qui satisfacere cog.

ib. 20. cum Vultejo cautionem juratoriam nudam dicat (quanquam hæc fortior sit) eo quod sola personali obligatione caventem obstringat. Secundò dividitur ratione causæ efficientis in conventionalem, quæ à voluntate partium proficiscitur, & in legalem seu necessariam, quæ alicui à lege imponitur. Et quæ alia prætorica cujus species enumerat Vultej. de judic. l. 2. c. 5. num. 30. Alia civilis seu jure civili inducta, qualis est illa de quasi usufructu. Judicialis vel extrajudicialis. Ad necessariam præter cautionem judicio sibi vel de præsentando refertur cautio de non offendendo, quæ exigitur ab eo, qui alicui mortem intentavit, aut hostile quid minatus. Tertio dividitur ratione objecti in eam, quæ est de usufructu, de qua est c. ult. b. t. & ff. tit. 9. lib. 7. in eam, quæ est legatorum; de qua est tit. 3. l. 36. ff. in eam, quæ est de damno infecto, de qua est tit. 2. l. 39. de quibus nunc breviter in particulari. Unde fit

Quest. 485. Cautio usufructuaria quæ & quotuplex, & unde, cui, à quibus, super quibus, qualiter præstanda, quis ejus effectus, qualiter remittatur & exspiret?

1. **R** Esp. ad primum: Est cautio, quæ usufructuarius proprietarium & alios, ad quos res usufructuaria usufructu finito est transitura, de illa securos reddere tenetur. l. 1. §. 3. ff. usufructuar. quemadm. caveat. Unde eam annumerandam cautionibus necessariis. l. 8. §. 4. ff. qui satisfacere cog. non substantialibus usufructus, citatis aliis aliter Lauterbach. ad ff. usufructuar. quemadm. §. 2. quam-